

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

---

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 193
din 26.03.2014

Dosar nr: 841/2013

Petiția nr: 18.504/09.12.2013

Petent: IT

Reclamat: Guvernul României

Obiect: acordarea despăgubirilor doar celor care au avut câștig de cauză în fața instanțelor de judecată în situația celor care au depus bani la F.N.I.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentei

1.1.1. IT,

I. 2. Numele și domiciliul procedural al reclamațiilor

1.2.1. Guvernul României,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatoriu faptul că, dintre cei care au depus sume de bani la F.N.I., au fost despăgubiți doar cei care s-au adresat instanțelor de judecată.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată în **Monitorul Oficial al României nr. 166 din 7 martie 2014** (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 21.01.2014 (filele 3-4 din dosar) la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.3. La audierea din 21.01.2014 părțile nu s-au prezentat.

3.4. Punctele de vedere ale reclamatului au fost comunicate către petent (fila 8 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, prin petiția înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 18504/09.12.2013**, (fila 1 din dosar) arată următoarele:

- a depus o sumă de bani la F.N.I.;
- s-a retras din asociația păgubiților F.N.I. din cauza taxelor mari;
- asociația a obținut despăgubiri pentru membrii săi;
- se consideră discriminat datorită faptului că hotărârea instanței de judecată se referă doar la cei care au acționat în instanță, iar Guvernul nu a oferit despăgubire.

A anexat la dosar înscrisuri (fila 2 din dosar).

4.1.3. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 589/29.01.2014** (fila 9 din dosar) petentul depune înscrisuri la dosar (filele 10-20 din dosar).

4.1.4. Petentul, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 965/12.02.2014** (fila 21 din dosar) consideră că reclamatul putea soluționa problema printr-un act normativ, cum a procedat și cei care în anii 1980 au depus bani pentru a cumpăra o Dacie.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul, prin **Adresa nr. 15A/44/CA/16.01.2014**, înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 363/21.01.2014** (filele 5-7 din dosar), a arătat că petentul nu se află în situație comparabilă cu persoanele care și-au câștigat un drept prin decizia unei instanțe de judecată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că petentul a depus o sumă de bani la F.M.I. Mai multe persoane aflate în situații similare au acționat în instanță, obținând despăgubiri. Petentul nu a avut mijloace materiale de a participa la proces. Reclamatul nu a reglementat situația printr-un act normativ care să ofere despăgubiri și persoanelor care nu s-au adresat instanțelor de judecată.

5.2. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială,

convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.3. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.4. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.5. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

5.6. Având în vedere cele arătate la pct. 5.3.-5.5., Colegiul director constată că faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare, întrucât cei despăgubiți se află într-o altă situație decât petentul, ei obținând un drept prin decizia instanțelor de judecată, față de petent, care nu a obținut un astfel de drept. Petentul a invocat faptul că nu are posibilitatea de a se adresa instanțelor de judecată din motive sociale (taxe prea mari). Într-o astfel de situație s-ar putea analiza dacă acest impediment ar putea sau nu reprezenta o faptă de discriminare, însă prevederile **Codului de procedură civilă** prevăd posibilitatea scutirii unei persoane de taxe, dacă se probează imposibilitatea plății acestora.

5.7. Chiar dacă faptele nu reprezintă discriminare, ar fi benefică o reglementare juridică a situației, pentru a nu obliga plăgubiții F.N.I. să se adreseze instanțelor de judecată, evitând astfel o încărcare inutilă a acestora.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Data redactării: 27.03.2014

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: HI